

Република Србија
УПРАВНИ СУД
10 У. 8772/12
12.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Весне Лазаревић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником мр Весном Чогурић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиља Н. С. и М. С., обе из Б., бр., које заступа др М. К., адвокат из Б., бр., против туженог Секретаријата за имовинско-правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда, Сектора за другостепени управни поступак, ради поништаја решења број: од 08.05.2012. године, у предмету инспекцијске мере, у нејавној седници већа, одржаној дана 12.03.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиља изјављена против решења Одељења за грађевинску инспекцију и извршења градске општине Ч. у Б., Одсека за грађевинску инспекцију, број: од 07.02.2012. године, којим се ставом 1. диспозитива првостепеног решења, наређује тужиљама да, у року од 3 (три) дана од пријема решења, уклоне ограду од металних профила која се састоји од фиксног дела $L=.....$ м и две клизне колске капије дужине $L=.....$ м и $L=.....$ м, као и пешачке капије ширине $L=.....$ ме, фиксни део ограде и капије су висине $H=....$ м, у Б. у ул. бр., јер је изграђена без решења надлежног органа; ставом 2. диспозитива првостепеног

решења, наведено је да ће се, уколико инвеститор у остављеном року не приступи извршењу решења, извршење спровести принудним путем преко другог лица о трошку извршеника, а висина трошкова одредиће се посебним закључком, са напоменом да жалба на решење не одлаже извршење решења.

У тужби, поднетој Управном суду дана 03.07.2012. године, тужиле, преко пуномоћника, оспоравају законитост решења туженог органа због битних повреда правила поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. У тужби описују ток управног поступка и наводе да је изрека оспореног решења нејасна и контрадикторна сама себи и изведеним доказима, наведеним у образложењу истог. Наводе да је ограда која је уклоњена због дотрајалости и опасности за станаре предметне зграде и трећа лица, постављена од стране оца овде тужила, у време изградње предметне куће, да је тада он сам изградњу ограде и капије финансирао и на то нико није имао примедби, све док нису изведени радови на замени колске и пешачке капије после година. Сматрају да је изрека решења грађевинског инспектора, којим је наложено уклањање фиксног дела ограде и капије, нејасна у смислу шта је грађевински инспектор конкретно наложио да се уклони, односно да ли се ради о огради из године или само једном њеном делу и ком, или се ради о новопостављеним капијама и за њих везаном фиксном делу (новопостављеном или старом), јер је нејасно где се налази тај фиксни део који треба да се руши, на који се капија наслања. Сматрају да је противно принципу правне сигурности да се део објекта, који је завршен без грађевинске дозволе пре година, руши, на коме су инвеститор и сви његови наследници, услед савесне и мирне државине, стекли одређена права, што је још један аргумент да се иста не може рушити. Предлажу да суд тужбу уважи и поништи оспорено и првостепено решење.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао при разлозима из оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом

члана 41. наведеног закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Према оцени Управног суда, правилно је тужени орган поступио када је оспореним решењем одбио жалбу тужила, изјављену против решења првостепеног органа, с обзиром да је у поступку код првостепеног органа, без повреде правила поступка, правилно и потпуно утврђено чињенично стање, па је правилно примењено и материјално право, када је одлучено као у диспозитиву тог решења.

Ово стога што се из списка предмета и образложења оспореног решења може утврдити да је првостепено решење донето у поновном поступку, након што је тужени орган решењем број: од 05.09.2011. године, поништио решење грађевинског инспектора Одељења за грађевинску инспекцију и извршења градске општине Ч. у Б. Одсек за грађевинску инспекцију, бр. од 24.05.2011. године и предмет вратио на поновни поступак и нову одлуку. У поновном поступку, а по налогу туженог органа, првостепени орган је требало да утврди да ли је на месту новопостављене ограде и капије на к.п. бр. КО Ч., у ул. бр., постојала ограда и капија, које су сада само измењене. Ово стога што се из Уговора о заједничкој изградњи стамбене зграде, овереног у Другом општинском суду у Б. Дана године, закључује да се на наведеној адреси налази стамбена зграда, изграђена према урбанистичким условима бр., односно грађевинској дозволи број: од године и да се у главном пројекту зграде, у који грађевински инспектор није извршио увид, не може поуздано знати да ли је евентуално тим пројектом обухваћено и ограђивање предметне катастарске парцеле, како је предвиђено чланом 5. тог уговора. Ово стога, уколико је на месту постављене нове ограде, постојала ограда постављена са одобрењем надлежног органа, односно на основу оверене техничке документације, првостепени орган је требало инвеститорима, осим одговарајуће инспекцијске мере, да наложи и враћање изведених радова у првобитно стање, како не би остали станари предметне зграде трпели штету због бесправног извођења радова, а сходно одредбама члана 176. став 1. тачка 1а. Закона о планирању и изградњи ("Сл. гласник РС", бр. 72/09 и 24/11). Осим тога, грађевински инспектор се у уводу поништеног решења није позвао на одредбе измењеног и допуњеног Закона о планирању и изградњи, које су ступиле на снагу 05.04.2011. године, а објављене су у "Сл. гласнику РС", бр. 24/11.

Поступајући по примедбама другостепеног органа, грађевински инспектор је у поновном поступку извршио увид у грађевинску дозволу број: од године, на основу које је изграђена зграда у ул. бр., главни пројекат, који је саставни део грађевинске дозволе, као и у решење којим се одобрава локација за подизање предметне стамбене зграде, број: од године и у састављеној забележби од 07.02.2012. године, констатовао да је у решењу о локацији дефинисано да ограђивање катастарске парцеле бр. КО Ж. може бити у виду живе оgrade висине до метара, из чега произлази да претходна метална ограда са капијама која је уклоњена, није била изведена у складу са грађевинском дозволом и решењем о локацији. Након тога је грађевински инспектор, применом одредбе члана 176. став 1. тачка 1а. и став 2. Закона о планирању и изградњи, донео решење бр. од 07.02.2012. године, које је било предмет разматрања по жалби.

Код оваквог стања ствари, по оцени Управног суда, правилно је тужени орган закључио да је првостепено решење донето правилном применом одредбе члана 176. став 1. тачка 1. Закона о планирању и изградњи (“Сл. гласник РС”, број 72/09), којим је прописано да је у вршењу инспекцијског надзора, грађевински инспектор овлашћен да нареди решењем уклањање објекта или његовог дела, ако се објекат гради или је његово грађење завршено без грађевинске дозволе.

Суд је ценио наводе тужбе, али је нашао да су, имајући у виду напред наведено, без утицаја на правилност и законитост оспореног решења. Осим тога, ти наводи су поновљени наводи жалбе, које је тужени орган, у складу са одредбом члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку (“Сл. лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и “Сл. гласник РС”, бр. 30/10), потпуно и правилно оценио и дао детаљне и на закону засноване разлоге, које у свему, као правилне и законите, прихвата и овај суд.

Суд је посебно ценио навод тужбе који се односи на то да је раније постојала ограда на катастарској парцели бр. КО Ж., а која је сада само замењена, али налази да исти није од утицаја, јер, како је наведено у првостепеном решењу, и претходна метална ограда са капијом није била изведена у складу са грађевинском дозволом бр. од године, на основу које је изграђена зграда у ул. бр., главним пројектом који је саставни део грађевинске дозволе, као и са решењем којим се одобрава локација за подизање стамбене зграде у ул. бр., број: од

године, којима је дефинисано да ограђивање катастарске парцеле бр. КО Ж., може бити у виду живе оgrade, висине до метара.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужила, Управни суд је, на основу одребе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС", бр. 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 12.03.2014. године, 10 У. 8772/12

Записничар
мр Весна Чогурић, с.р.

Председник већа-судија
др Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ВЈ-2014